

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	Kodi i ri i Procedurës Penale/ Mburojë për krimin dhe korrupsionin
ADRESA	https://www.cna.al/live-updates/kodi-i-ri-i-procedures-penale-mburoje-per-in-dhe-korrupsionin-i475868
BURIMI	cna.al
GJENDJA	online

KOHA

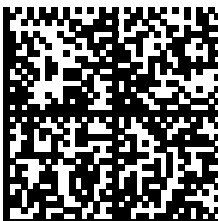
KAPUR NGA NE	4 tetor 2026, 10:46:40 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 900 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	4 tetor 2026, 10:40:00 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	a8dac500c3c4d996557bbe275ae25a9685788656b1ee8a34c83a3ed21b0adbda
TEKSTI	a92bb3b97505e9ba89836b53a915a05129cb4f11cda4c0fe277bff164ba43531
PAMJA	087066e505b4aa1b9b698f0c276e99ec3234c177eee7792fb35e60417a1ef15d

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	b09caad031e1156a5be60a787b8c1a412594ffd16717432c1ea1271dd0651973
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	—
ANKORIMI	nuk është ankoruar ende <i>Kjo hyrje nuk është përfshirë ende në asnjë pemë Merkle të dërguar. Zinxhiri i hash-eve provon rendin dhe integritetin; koha jo.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërën nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahazo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

<https://scan.stamles.eu/verify/b09caad031e1156a5be60a787b8c1a412594ffd16717432c1ea1271dd0651973>

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px

- [AKTUALITET](#)
- [POLITIKË](#)
- [KRONIKA](#)
- [EKONOMI](#)
- [SOCIALE](#)
- [DENONCIM](#)
- [STIL](#)
- [SPORT](#)
- [TECH](#)
- [KULTURE](#)
- [BLOG](#)
- [LIVESTREAM](#)

English
English

E fundit!

x

12:40 Live Updates

Kodi i ri i Procedurës Penale/ Qeveria u hap...

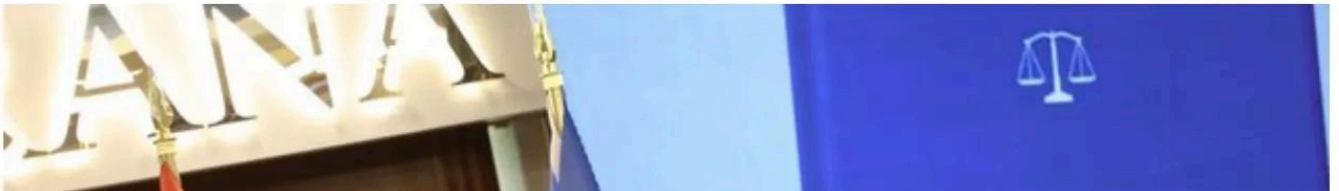
Kodi i ri i Procedurës Penale/ Mburojë për krimin dhe korrupsionin

Më 30 shtator, kryeministri Edi Rama prezantoi ndryshimet e Kodit të Procedurës Penale që sipas tij, janë hartuar nga ekspertë në Itali dhe Francë. Në fakt, Kodi i Ri i Procedurës Penale mund të përkthehet thjesht me një fjali: Në vendin me korrupsionin dhe krimin, me nivelet më të larta në Europë, silltet një Kod i standardeve më të larta europiane. Ky Kod i Procedurës Penale me ndryshimet e propozuara, vështirë se zbatohet në Finlandë apo Norvegji dhe jo më në Shqipëri. Por ky Kod me këto standarde vjen me një qëllim të vetëm, për të amnistuar krimin dhe korrupsionin. Ky Kod i ri i Procedurës Penale nuk bën asgjë tjetër por thjesht dhe vetëm ju thotë zyrtarëve të korruptuar “vidhni më shumë”, i thotë krimi “vazhdo punën se për të mbledhur provat, prokurorët se bëjnë dot se nuk i lejon ligji”. Një Kod i Procedurës Penale për të justifikuar mbushjen e dhomave të paraburgimit, të cilat në fakt janë plot e përplot pas urdhrave të kryeministrit Edi Rama për Policinë e Shtetit për të ndaluar dhe burgosur çdo qytetar që vjedh energji në pamundësi për ta paguar, çdo qytetar që ndërton një avlli pa leje, çdo qytetar që pret dy pemë për tu ngrohur në dimër, çdo të ri që pi një cigare hashash. Me këto urdhra të kryeministrit është kriminalizuar shoqëria dhe tani kërkon vetë Rama që ta amnistojë. Edi Rama i mbushi plot burgjet, por në emër të këtyre paraburgimeve, kryeministri ynë kërkon t’ju japë shqiptarëve një Kod të ri të Procedurës Penale për të shpëtuar hajdutët e pushtetit të tij dhe krimin që ka punuar për vjedhjen e zgjedhjeve për të. Këto ndryshime të mbi 100 neneve, të prezantuara nga kreu i qeverisë para përfaqësuesve të sistemit të drejtësisë, më shumë vështirësojnë punën e këtyre të fundit se sa e lehtësojnë dhe më shumë se sa i dënojnë çështjet e luftës kundër krimi dhe korrupsionit, i aminstojnë ato. Me një analizë më të imtësishme dhe më të thelluar ky produkt është fund dhe krye, çështja e kryebashkiakut Erion Veliaj, ndaj të cilit rëndojnë 13 akuza për 5 vepra të rënda penale. Gjithashtu vlen të theksohet se Kodi i Procedurës Penale në të vërtetë vendos censurën, gje që evidentohet në një nga nenet që përfshin drafti i ri i Procedurës Penale, më konkretisht për nenin 103: “Ndalimi i publikimit të akteve dhe i pamjeve të procedimit Penal”. Siç e përmendëm dhe më sipër, ndryshimet e prezantuara janë bërë për të vështirësuar punën e prokurorëve dhe gjyqtarëve, dhe nëse ky produkt miratohet, Struktura e Posaçme Kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar (SPAK) duhet t’i vënë drynin. Kodi i ri i Procedurës Penale shkakton ndryshime edhe për standardin e masave të sigurisë, ndërsa arresti në burg kufizohet në mënyrë të tillë që në një numër kategorish bëhet praktikisht i paarrtshëm. Ky projekt nuk sjell vetëm rregullime teknike të procedurës penale, por ndryshon raportin e pushtetit procedural ndërmjet prokurorit, gjykatës dhe mbrojtjes, prek drejtpërdrejt instrumentet që përdoren për hetimin e veprave komplekse dhe krijon një regjim shumë më kufizues për masat që sigurojnë procesin. Me pak fjalë, ky Kod i ri i Procedurës Penale është një akuzë për vetë kryeministrin Edi Rama, sepse përtej mbështetjes që i jep korrupsionit dhe zyrtarëve hajdutë, ndihmon dhe lehtëson krimin e banditët.

3 artikuj për këtë temë.

3 DITE ME PARE

Kodi i ri i Procedurës Penale/ Qeveria u hap luftë SPAK-ut dhe GJKKO-së, mbron korrupsionin dhe krimin

Kryeministri Edi Rama një ditë më parë prezantoi ndryshimet në Kodin e ri të Procedurës Penale, ku më shumë se t'i dënojnë duket se çështjet e luftës kundër krimit dhe korrupsionit në Shqipëri i amnistion.

DISA PROBLEMATIKA TË PROJEKTNDRYSHIMEVE TË KODIT TË PROCEDURËS PENALE DHE NDIKIMIN E TYRE MBI HETIMIN PENAL, PAVARËSINË E INSTITUCIONEVE TË POSAÇME DHE LUFTËN KUNDËR KORRUPSIONIT TË NIVELIT TË LARTË.

Projektndryshimet e propozuara në Kodin e Procedurës Penale kërkojnë një vlerësim shumë më të thellë sesa ai që mund të bëhet përmes analizës së izoluar të secilës dispozitë. Vërejtjet që parashtrohen më poshtë përbëjnë vetëm disa prej problematikave më të dukshme që dalin nga leximi i projektit. Ato nuk pretendojnë të shterojnë pasojat juridike, institucionale dhe praktike të ndërhyrjeve të propozuara. Përkundrazi, analiza e plotë e marrëdhënies ndërmjet dispozitave të ndryshme tregon se problematikat janë dukshëm më të thella, sepse ndryshimet nuk prekin një institut të vetëm të procedurës penale, por ndërhynjë njëkohësisht në kompetencën e organeve të posaçme, drejtimin e hetimit, marrjen dhe përdorimin e provave, kontrollin gjyqësor mbi hetimin, pozitën procedurale të mbrojtjes dhe regjimin e masave të sigurimit.

Në këtë këndvështrim, çështja kryesore nuk është nëse secila prej dispozitave të veçuara mund të justifikohet me nevojën për rritjen e garancive procedurale, por se **çfarë sistemi prodhohet kur të gjitha këto kufizime, detyrime, autorizime, sanksione procedurale dhe mekanizma të rinj zbatohen së bashku.**

Rezultati që projekti rrezikon të prodhojë është një procedurë penale në të cilën organi i akuzës ka ndjeshëm më pak hapësirë për të ndjekur dinamikën reale të një hetimi kompleks, ndërsa çdo zgjerim i objektit të hetimit, çdo marrje e të dhënave elektronike, çdo masë sigurimi dhe një pjesë e konsiderueshme e vendimmarrjeve hetimore vendosen nën një regjim të ri formalizimi, autorizimi dhe kontrolli të vazhdueshëm.

Këto pasoja marrin një rëndësi të posaçme kur vendosen në kontekstin e hetimeve **për korrupsionin e zyrtarëve të lartë, pastrimin e produkteve të veprës penale dhe krimin e organizuar.** Pikërisht këto janë procedimet ku faktet nuk zbulohen në mënyrë lineare dhe ku objekti i hetimit zhvillohet progresivisht përmes analizës së komunikimeve, marrëdhënieve financiare, personave juridikë, kontratave, lëvizjeve bankare dhe lidhjeve ndërmjet personave të ndryshëm.

Komisioni Europian ka vijuar ta konsiderojë pavarësinë e gjyqësorit dhe të prokurorisë, si dhe efektivitetin e luftës kundër korrupsionit të nivelit të lartë, elemente qendrore të procesit të integritetit të Shqipërisë. Në raportin për Shqipërinë të vitit 2025, Komisioni vuri në dukje si shqetësim serioz vijimin e përpjekjeve të zyrtarëve publikë ose politikanëve për ndërhyrje dhe presion të papërshtatshëm mbi sistemin gjyqësor dhe kërkoi reduktimin e ndërhyrjes politike në gjyqësor dhe prokurori. Edhe në mars 2026, Komisioni theksoi se ruajtja e pavarësisë së gjyqësorit mbetet thelbësore për shtetin e së drejtës. Në maj 2026, pas përmbytjes së benchmark-eve të ndërmjetme për grupkapitullin "Themeloret", vetë BE-ja e përshkroi fazën pasuese si një fazë që duhet të prodhojë rezultate të qëndrueshme dhe të prekshme, jo thjesht ndryshime legjislative.

Në këtë kontekst, çdo reformë e Kodit të Procedurës Penale duhet të vlerësohet edhe nga pikëpamja nëse **forcon apo dobëson kapacitetin real të SPAK-ut dhe GJKKO-së për të hetuar dhe gjykuar korrupsionin e nivelit të lartë.**

1. Përfashtimi i prokurorëve të SPAK-ut dhe gjyqtarëve të GJKKO-së nga juridiksioni i posaçëm

Një nga ndërhyrjet institucionalisht më problematike gjendet në nenin 10 të projektit, nëpërmjet të cilit propozohet plotësimi i nenit 75/a të Kodit.

Sipas dispozitës së propozuar, **GJKKO nuk do të jetë kompetente për të gjykuar akuzat ndaj një gjyqtari të GJKKO-së ose një prokurori të Prokurorisë së Posaçme**, edhe kur vepra e kryer është ndër ato që, për çdo subjekt tjetër, përfshihen në kompetencën e juridiksionit të posaçëm. Këto raste kalojnë në kompetencën e gjykatave të juridiksionit të përgjithshëm.

Ky ndryshim kërkon një justifikim institucional jashtëzakonisht të fortë. Sistemi i posaçëm është ndërtuar pikërisht mbi idenë se kompetenca për veprat e korrupsionit dhe krimit të organizuar duhet të përqendrohet në struktura të specializuara dhe të mbrojtura nga ndikimet e jashtme. Krijimi i një përfashtimi "*ratione personae*" për personat që ushtrojnë funksionin e prokurorit të posaçëm ose të gjyqtarit të posaçëm e thyen këtë logjikë.

Pyetja juridike është elementare dhe lidhet me arsyen **përse e njëjta vepër penale duhet të gjykohej nga një juridiksion i ndryshëm vetëm për shkak se personi që dvshohet se e ka kryer është prokuror i SPAK-ut ose aivatar i GJKKO-së?**

Pra, në vend që kriteri të jetë natyra e veprës penale, projekti e lidh kompetencën me identitetin institucional të personit.

Ky mekanizëm krijon gjithashtu një problem më të gjerë të perceptimit të pavarësisë. Magjistratët e strukturës së posaçme, të cilëve u kërkohet të hetojnë dhe gjykojnë zyrtarët më të lartë të shtetit, nxirren vetë jashtë sistemit të posaçëm në rast se procedohen penalisht. Në mungesë të një arsyeje objektive dhe bindëse, një regjim i tillë sjell qartazi dobësim të mbrojtjes institucionale të sistemit të krijuar nga reforma në drejtësi.

2. Kufizimi i hetimit brenda "objektit të njoftimit të veprës penale"

Neni i ri 25/a vendos si parim se kryerja e veprimeve hetimore jashtë objektit të kallëzimit të regjistruar për veprën penale nuk lejohet dhe detyron prokurorin, kur gjatë veprimeve hetimore konstaton elemente të një vepre tjetër penale, të procedojë me regjistrime të reja dhe me bashkimin ose ndarjen e procedimeve.

Në pamje të parë, përcaktimi i objektit të hetimit paraqitet si garanci kundër një hetimi të pakufizuar. Por, në praktikën e hetimeve komplekse, megjithatë, kjo dispozitë mund të ketë pasojë krejt të ndryshme. Kjo, sepse hetimi i korrupsionit nuk zhvillohet sipas një skeme në të cilën prokurori njeh që në momentin e regjistrimit të gjitha veprat, të gjithë autorët, të gjithë përfituesit dhe të gjitha marrëdhëniet ndërmjet tyre. Hetimi ekziston pikërisht sepse këto elemente duhet të zbulohen.

Një transfertë bankare mund të çojë te një kontratë. Kontrata mund të çojë te një person juridik tjetër. Ky i fundit mund të çojë te një përfitues faktik. Komunikimet mund të evidentojnë një person tjetër dhe analiza financiare mund të zbulojë një vepër tjetër penale.

Kufizimi strikt i veprimeve hetimore sipas formulimit fillestar të objektit të regjistruar rrezikon të shndërrojë çdo zhvillim të hetimit në një çështje procedurale më vete dhe çdo provë të zbuluar në një burim të mundshëm debati mbi përdorshmërinë e saj.

Në vend që procedura t'i shërbejë zbulimit të faktit penal, ekziston rreziku që hetimi të kushtëzohet nga aftësia e prokurorit për të **parashikuar paraprakisht faktet që ende nuk i ka zbuluar**.

3. Gjykata fiton rol gjithnjë e më të madh në drejtimin e vetë hetimit

Ndryshimet e propozuara në nenet 287 dhe 287/a i japin gjyqtarit të hetimeve paraprake kompetenca të reja lidhur me regjistrimin e personit dhe veprës penale.

Kur gjyqtari, gjatë shqyrtimit të një kërkesë, arrin në përfundimin se një vepër duhet t'i atribuohet një personi që nuk është regjistruar, projekti parashikon mekanizma nëpërmjet të cilëve prokurorit i kërkohet regjistrimi i personit.

Problemi këtu nuk lidhet me kontrollin gjyqësor si të tillë. Kontrolli gjyqësor mbi kufizimin e të drejtave themelore është garanci e domosdoshme. Problemi lind kur gjykata kalon nga kontrolli i ligjshmërisë së një veprimi në **ndërhyrjen në strukturimin subjektiv dhe objektiv të hetimit penal**.

Ndarja funksionale është thelbësore. Prokurori heton dhe ushtron ndjekjen penale ndërsa Gjykata garanton të drejtat dhe kontrollon ligjshmërinë. Një kod që e zbeh këtë ndarje rrezikon të krijojë një model ku prokurori nuk është më drejtuesi efektiv i hetimit, ndërsa gjyqtari i hetimeve paraprake mund të përfshihet gjithnjë e më shumë në vendimmarrje që kanë natyrë tipike hetimore.

4. Rreziku i përdorimit të përgjegjësisë disiplinore si faktor frenues mbi prokurorin

Projekti shkon edhe më tej duke lidhur disa shkelje procedurale të konstatuara gjatë kontrollit gjyqësor me dërgimin e vendimit për vlerësim disiplinor pranë Inspektorit të Lartë të Drejtësisë. Përgjegjësia disiplinore e magjistratit është pjesë e domosdoshme e shtetit të së drejtës, por është diçka tjetër kur **zgjedhjet hetimore**, të cilat zhvillohen në kushte urgjence, pasigurie faktike dhe zhvillimi progresiv të provës, shndërrohen lehtësisht në bazë për aktivizimin e mekanizmit disiplinor.

Në një hetim të zakonshëm kjo mund të krijojë formalizëm dhe burokraci, ndërsa në hetimin e një zyrtari të lartë, i cili disponon pushtet politik, administrativ, financiar dhe publik, efekti frenues mbi prokurorin mund të jetë shumë më serioz.

Prokurori duhet të jetë i përgjegjshëm për shkeljen e ligjit, por ai duhet njëkohësisht të jetë në gjendje të marrë vendime të ligjshme hetimore **pa u ndodhur në një situatë ku çdo debat procedural mund të shndërrohet në kërcënim të drejtpërdrejtë për pozitën e tij profesionale**.

Kjo është pikërisht arsyeja përse pavarësia e prokurorisë, krahas përgjegjshmërisë, është një nga elementet që vetë Komisioni Europian e trajton si prioritet në rastin e Shqipërisë.

5. Hetimi elektronik vendoset nën një regjim jashtëzakonisht të rënduar

Nenet e reja 152/a–152/ç krijojnë një arkitekturë të re autorizimesh dhe kontrollesh për aksesin në pajisjet dhe të dhënat elektronike, për mënyrën e kërimit, filtrimit, kopjimit, ruajtjes dhe përdorimit të tyre.

Garancitë e privatësisë dhe proporcionalitetit janë të nevojshme, por nuk mund të harrohet realiteti i hetimit penal modern.

Në korrupsionin e nivelit të lartë, telefonat, komunikimet elektronike, aplikacionet, email-et, serverët, cloud-et dhe pajisjet kompjuterike nuk përbëjnë më prova periferike. Në një numër të madh procedimesh ato janë **burimi kryesor nga i cili rindërtohen marrëdhëniet ndërmjet personave, vendimmarrja dhe destinacioni real i përfitimeve**.

Nëse çdo fazë e këtij procesi shoqërohet me autorizime të reja, afate, procedura filtrimi, kundërshtime dhe rreziqe përdorshmërie, efekti kumulativ është ngadalësimi dhe fragmentarizimi i hetimit.

Kriminaliteti kompleks nuk pret përfundimin e procedurave burokratike. Të dhënat mund të zhduken, pajisjet mund të ndryshohen dhe personat mund të koordinojnë sjelljen e tyre.

Kjo kërkon ekuilibër ndërmjet privatësisë dhe efektivitetit. Projekti duhet të provohet se e ruan këtë ekuilibër, jo thjesht të supozohet se çdo procedurë shtesë përbën automatikisht garanci më të mirë.

6. Krijimi i "hetimit të mbrojtjes"

Një nga transformimet më të thella të projektit është krijimi i një kreu të posaçëm të titulluar **"Hetimet e mbrojtjes"**.

Mbrojtësit dhe personat e autorizuar prej tyre fitojnë kompetenca për marrjen e deklarimeve dhe informacioneve, dokumentimin e tyre, kërkimin e dokumenteve nga administrata, hyrjen në vende të caktuara dhe krijimin e një fashikulli të posaçëm të mbrojtjes.

Këtu jemi te prag-skandali. Parimi i barazisë së armëve nuk nënkupton identitet funksionesh ndërmjet prokurorit dhe mbrojtësit. Prokurori është autoritet publik. Ai është i detyruar nga parimi i objektivitetit dhe duhet të mbledhë e vlerësojë si provat që rëndojnë pozitën e të pandehurit, ashtu edhe ato që janë në favor të tij.

Mbrojtësi ka një funksion krejt tjetër. Detyrimi i tij profesional është mbrojtja e interesave të klientit. Pikërisht për këtë arsye duhet vlerësuar me shumë kujdes deri ku mund të shkojnë kompetencat private të mbledhjes së informacionit dhe çfarë mekanizmesh ekzistojnë për të shmangur interferencën me dëshmitarët dhe me një hetim penal në zhvillim.

Çfarë ndodh kur personi i kontaktuar nga mbrojtja është dëshmitar i procedimit?

Çfarë ndodh kur ai ende nuk është pyetur nga prokuroria?

Si evidentohet numri dhe përmbajtja e kontakteve të mëparshme?

Si garantohet që dëshmitari nuk është orientuar, përgatitur ose ndikuar?

Si ruhet autenticiteti dhe integriteti i informacionit të marrë?

Këtu nuk janë pyetje teorike. Në hetimin e zyrtarëve të lartë, ku rreth personit nën hetim mund të ekzistojë një rrjet vartësish, bashkëpunëtorësh, subjektesh ekonomike dhe marrëdhëniesh institucionale, ato prekin drejtpërdrejt **integritetin e provës**.

7. Ndryshimi rrënjësor i standardit të masave të sigurimit

Projektndryshimet e neneve 228 dhe 229 ndërtojnë një standard dukshëm më restriktiv për masat e sigurimit.

Kodi aktual kërkon ekzistencën e një dyshimi të arsyeshëm të bazuar në prova dhe, për nevojat e sigurimit, parashikon rrezikun ndaj provës, rrezikun e largimit dhe rrezikun e kryerjes së krimeve të rënda ose të të njëjtit lloj.

Projekti jo vetëm kërkon konkretizim dhe aktualitet shumë më të lartë të këtyre rreziqeve, por ndërton edhe kufizime të reja mbi mënyrën se si ato mund të vlerësohen. Parimi se masa nuk mund të mbështetet në formula abstrakte është i drejtë.

Problemi lind kur standardi ngrihet në atë nivel sa gjykata kërkohet të disponojë që në fazën e sigurimit pothuajse atë shkallë konkretizimi faktik që normalisht ndërtohet nëpërmjet vetë hetimit dhe më pas gjykimit.

Rreziku është krijimi i një paradoksi kur prokurorit i kërkohet provë gjithnjë e më e plotë për të përdorur instrumentet që pikërisht i duhen për ta mbledhur dhe mbrojtur atë provë.

8. Arresti në burg kufizohet në mënyrë të tillë që në një numër kategorish bëhet praktikisht i paarritshëm

Projekti shfuqizon nenin aktual 230 dhe rindërton kriteret e arrestit në burg përmes një sistemi të ri.

Neni 238 i propozuar ruan arrestin në burg nominalisht, por vendos një numër shumë më të madh pengesash dhe përjashtimesh. Pra, teknikisht nuk mund të thuhet se masa "arrest në burg" zhduket.

Por po aq e pasaktë do të ishte të thuhej se pozita e saj mbetet në thelb e njëjtë. Ajo kalon nga një masë ekstreme që përdoret kur masat e tjera janë të pamjaftueshme, në një masë që jo vetëm duhet të kalojë testin e subsidiaritetit, por edhe një seri ndalimesh të reja të lidhura me kufirin e dënimit, prognozën mbi dënimin e ardhshëm dhe rrethana të tjera personale.

Në mënyrë veçanërisht problematike, gjykata kërkohet të bëjë që në fazën e masës **një prognozë mbi dënimin që mund të caktohet në përfundim të procesit**. Kjo sjell një tension të drejtpërdrejtë me vetë logjikën e masës së sigurimit. Në fazën e masës gjykata nuk vendos fajësinë, por vlerëson dyshimin e arsyeshëm dhe nevojat e sigurimit.

Megjithatë, projekti i kërkon të vlerësojë paraprakisht nëse personi mund të përfitojë pezullim dënimi ose çfarë mase dënimi mund të marrë. Kështu, një gjyqtar që duhet të shmangë paragjykimin e fajësisë detyrohet njëkohësisht të bëjë një parashikim mbi **rezultatit eventuale të gjykimit**.

9. Dispozita kalimtare u jep efekt të menjëhershëm kriterëve të reja mbi masat ekzistuese

Ndoshta pasoja praktike më e rëndësishme e gjithë projektit gjendet në dispozitën kalimtare. Projektligji nuk kufizohet te masat që do të caktohen pas hyrjes së tij në fuqi, por parashikon se personat që, në momentin e hyrjes në fuqi, ndodhen me masa që nuk përputhen me kriteret e reja mund të kërkojnë heqjen ose zëvendësimin e tyre.

Madje parashikohet që, **brenda 60 ditëve**, gjykatat të verifikojnë përputhshmërinë e masave të arrestit në burg me kriteret e reja. Pra, kemi një dispozitë që potencialisht hap për rivlerësim në një periudhë shumë të shkurtër një numër të madh masash sigurimi të vendosura sipas ligjit aktual.

Kjo nuk është një pasojë anësore, por një nga efektet qendrore të synuara të projektit.

10. Efekti mbi procedimet ndaj zyrtarëve të lartë

Pasi lexon ndryshimet e propozuara nuk mund të injorohet efekti objektiv që këto dispozita mund të kenë pikërisht në procedimet ndaj personave që ushtrojnë ose kanë ushtruar funksione të larta publike.

Personi me pushtet politik ose institucional ka zakonisht një rrjet më të gjerë marrëdhëniesh dhe vartësish; kapacitete më të mëdha financiare; akses në mbrojtje profesionale dhe ekspertizë teknike; mundësi më të mëdha për të ndikuar mbi mjedisin faktik në të cilin zhvillohet hetimi; dhe, në procedimet ekonomike e financiare, një strukturë marrëdhëniesh shumë më komplekse sesa një autor i zakonshëm.

Pikërisht ndaj këtyre procedimeve projekti rrit njëkohësisht kufijtë formalë të objektit të hetimit; nivelin e autorizimit gjyqësor; rrezikun e papërdorshmërisë së provave; hapësirën e veprimtarisë hetimore të mbrojtjes; barrën argumentuese për masat e sigurimit; dhe mundësinë për rivlerësimin e menjëhershëm të masave ekzistuese.

Për këtë arsye duhet vlerësuar jo vetëm garancia që fiton individ i secilën dispozitë të veçantë, por edhe **avantazhi procedural kumulativ që sistemi i ri mund t'i japë pikërisht subjektit me kapacitetin më të madh për t'i përdorur të gjitha këto mekanizma njëkohësisht.**

Ky projekt, i lexuar në tërësinë e tij, ngre një shqetësim serioz se ekuilibri është zhvendosur në një masë të tillë që aftësia reale e shtetit për të hetuar korrupsionin kompleks dhe veçanërisht korrupsionin e nivelit të lartë mund të dobësohet në mënyrë substanciale.

Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.